

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Gfv.VII.30.044/2021/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Csőke Andrea előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

Az adós felszámolójának jogi képviselője: Dr. Pajor Levente ügyvéd cím1

A hitelező: hitelező1

A hitelező jogi képviselője: Dr. Csáki-Szántó János ügyvéd cím2

Az eljárás tárgya: vitatott hitelezői igény felszámolási eljárásban

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős végzés száma:

Győri Ítéltábla

Fpkhf.IV.25.208/2020/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a végzés száma:

Székesfehérvári Törvényszék 1.Fpkh.19/2020/15.

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a hitelező

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a hitelezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az adósnak 25.400 (huszonötezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós ellen 2017. március 1-jén előterjesztett hitelezői kérelem alapján 2018. február 28-án indult meg a felszámolás, felszámolóként a felszámoló2 Kft. került kirendelésre.

[2] A hitelező határidőben bejelentette az igényét a felszámolóhoz, a követelését alátámasztó iratokat azonban nem csatolta annak ellenére, hogy a felszámoló két alkalommal is felszólította azok pótlására. Erre tekintettel a felszámoló a hitelezői igényt elutasította. A hitelező emiatt a felszámolóval szemben kifogásokat nyújtott be, melyek alapján indult eljárások során hozott határozatokból sorrendben az alábbiak bírnak jelentőséggel:

- 1.Fpkh.42/2018/10. számú végzés (2019. április 2-án kelt) – az elsőfokú bíróság a kifogás alapján indult eljárásban a vitatott hitelezői igényként való nyilvántartásba vételt rendelte el;

- 1.Fpkh.32/2018/7. számú végzés (2019. április 18-án kelt, 2019. május 29-én jogerőre emelkedett, a felszámoló a jogerőre emelkedésről 2019. október 25-én értesült) – a kifogás és

vitatott igény elbírálása kapcsán az elsőfokú bíróság a hitelezői igényt érdemben elbírálva elutasította arra hivatkozással, hogy a hitelező a bíróság felhívása ellenére sem csatolta a követelését alátámasztó iratokat;

- 1.Fpkh.38/2018/16. számú végzés (2019. június 18-án kelt) – az elsőfokú bíróság a kifogás alapján indult eljárásban a vitatott hitelezői igényként való nyilvántartásba vételt rendelte el.

[3] A felszámoló 2019. július 18-án – az 1.Fpkh.32/2018/7. számú végzés jogerőre emelkedéséről való tudomásszerzést megelőzően – az 1.Fpkh.42/2018/10 és az 1.Fpkh.38/2018/16 számú végzésekre hivatkozással a vitatott igényt a bíróság elé terjesztette a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 46. § (6) bekezdése szerint.

[4] A bíróság 2. sorszámú végzésének felhívására a hitelező fenntartotta az igényét, részletesen előadta a hitelezői követeléseinek alapjául szolgáló jogviszonyokat, követelésének ténybeli alapját, jogcímét és nyilatkozott azok összegére is, becsatolta a szükséges iratokat.

[5] A felszámoló 2019. november 21-én érkezett 10. sorszámú érdemi nyilatkozatában kérte a hitelezői igény elutasítását, hivatkozva az 1.Fpkh.32/2018/7. számú, a hitelező igényét érdemben jogerősen elbíráló végzésre.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[6] Az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 157. § a) pontja és 130. § (1) bekezdés d) pontja alapján az eljárást megszüntette arra tekintettel, hogy az 1.Fpkh.32/2018/7. számú végzésével a vitatott hitelezői igényről már döntést hozott.

[7] A hitelező és a felszámoló fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatát az eljárás főtárgya tekintetében helybenhagyta.

[8] A végzés indokolásában elsőként rámutatott, hogy a vitatott hitelezői igény bíróság elé terjesztésének elmulasztása miatti kifogás [Cstv. 51. § (1) bekezdés] és a vitatott hitelezői igény elbírálása [Cstv. 46. § (6) bekezdés] eltérő szabályaira kellett figyelemmel lennie a fellebbezés elbírálásánál.

[9] A felszámolónak a beérkezett hitelezői igényeket minősítenie kell: befogadja vagy vitatottá teszi azokat. Ha a követelést vitatja, de azt vitatott hitelezői igényként nem terjeszti a felszámolást elrendelő bíróság elé elbírálás érdekében, a mulasztással szemben a hitelező kifogással élhet.

[10] A felszámoló a vitatott hitelezői követeléseket nem bírálhatja el, erre hatáskörrel nem rendelkezik, hanem azt a felszámolást elrendelő bíróságnak köteles megküldeni. A vitatott

hitelezői igény elbírálása során a bíróság nemperes eljárásban érdemben határoz arról, hogy a hitelezői követelés ténybeli és jogalapja fennáll-e, és azt a hitelező milyen összegben érvényesítheti az adós gazdálkodó szervezettel szemben. A bíróság az eljárása befejezéseként hozott végzésében a vitatott hitelezői igényt vagy elutasítja, vagy – immár nem vitatottként – kötelezi a felszámolót a nyilvántartásba vételre.

[11] Az 1.Fpkh.38/2018/16. és 1.Fpkh.42/2018/10. számú végzéseivel az elsőfokú bíróság a hitelező amiatt előterjesztett kifogásáról határozott [Cstv. 51. § (1) bekezdés], hogy a felszámoló a vitatott hitelezői igényét nem vette nyilvántartásba és azt nem terjesztette elbírálás érdekében a bíróság elé. A bíróság ezért a végzésekben kötelezte a felszámolót a hitelezői követelés vitatottként történő nyilvántartásba vételére. A törvényszék ezen végzései tehát a hitelező fellebbezésének érvelésével szemben nem ítélt dolog hatályúak a vitatott hitelezői igény elbírálása tekintetében.

[12] A felszámoló helytállóan hivatkozott arra, hogy az 1.Fpkh.32/2018/7. szám alatti végzésével a bíróság jogerősen elbírálta a hitelezői követelést, és azt bírói felhívás ellenére előterjeszteni elmulasztott tényelőadás, jogalap és bizonyítékok hiányában elutasította. A hitelezői igény érdemi elbírálásához a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó rPp. 229. § (1) bekezdése alapján anyagi jogerőhatás fűződik, így ugyanazon felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt újabb (vitatott hitelezői igény elbírálása iránti) eljárás már nem indulhat (BH2010.335.) Ezért az elsőfokú bíróság helyesen szüntette meg az eljárást.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[13] A hitelező felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és – tartalma szerint – az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[14] Állította az rPp. 227. § (1) és (2) bekezdésének a megsértését.

[15] A kérelem indokolásában kifejtette, hogy az adóst érintő büntető eljárások miatt az adós iratait, hardvereit lefoglalták, a hitelező jogi képviselte is megszűnt egy időre, így a releváns iratokat a hitelezőnek nem volt lehetősége időben megküldeni a felszámoló részére a hitelezői igénybejelentéssel együtt.

[16] Az elsőfokú bíróság az 1.Fpkh.42/2018/10. és 1.Fpkh.38/2018/16. számú végzéseiben kötelezte a felszámolót a hitelező igényének vitatottként történő nyilvántartásba vételére. E két végzés közötti időben – 2019. április 19-én – az előző két végzés tartalmával ellentétes végzést hozott 1.Fpkh.32/2018/7. szám alatt, mely határozatában a hitelezői igényt nem tartotta a felszámoló által vitatott igényként nyilvántartásba veendőnek és irathiany okán azt elutasította. Ezt a végzést azonban csak 2019. október 22-én látta el jogerősítő záradékkal – mely szerint ez 2019. május 29-én jogerőre emelkedett – és csak október 22-ét követően közölte a jogerőre emelkedés tényét a felszámolóval és a hitelezővel. Ezt megelőzően indult azonban az 1.Fpkh.19/2019. számú, a felszámoló által indított vitatott igény elbírálására

irányuló eljárás, melynek során a bíróság 2019. augusztus 29-én 2. sorszámon hozott végzésével hívta fel a hitelezőt nyilatkozattételre. A hitelező – miután erre az időpontra az iratok jelentős részét sikerült pótolnia – a felhívásban foglaltaknak maradéktalanul eleget tett.

[17] Álláspontja szerint az rPp. 227. § (1)-(2) bekezdése alapján az 1.Fpkh.42/2018/10. szám alatt hozott végzésnek a 2019. április 25-én történt közlésével beállt a jogi kötőerő abban a tekintetben, hogy hitelezői igénye bíróság elé terjesztésének van helye, vitatott igényként való nyilvántartásba vétele mellett.

[18] Ha úgy kell tekinteni, hogy az ezt követően, 1.Fpkh.32/2018/7. szám alatt hozott végzés ezen vitatott hitelezői igényként való nyilvántartásba vételt és az igény bíróság elé terjesztését előíró rendelkezést megváltoztatta, akkor figyelemmel kell lenni arra is, hogy ezt az egyoldalú hitelezői kérelem elutasítását tartalmazó döntést követte az 1.Fpkh.38/2018/16. számú végzés, mely az 1.Fpkh.32/2018/7. számú végzés tartalmától eltérően rendelkezett, azaz azt oly módon változtatta meg, miszerint újfent a hitelezői igény bíróság elé terjesztésének és az elbírálás idejére vitatottként való nyilvántartásba vételének lett helye. Az 1.Fpkh.38/2018/16. számú végzés végső soron felülírta az 1.Fpkh.32/2018/7. számú, egyoldalú igénye nyilvántartásba vételét elutasító rendelkezést, ezért a jogi kötőerő az 1.Fpkh.38/2018/16. szám alatt hozott, végső módosító végzéshez kötődik. Ily módon pedig a jelen eljárásban a hitelezői igény érdemi elbírálásának lett volna helye.

[19] A felszámoló felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős végzés hatályában való fenntartását. Előadta, hogy az 1.Fpkh.32/2018/7. számú végzés jogerőre emelkedését megállapító határozat kézhezvételét megelőzően a hitelező újból előterjesztette az igényét, ezért a felszámoló a bírósághoz benyújtotta a vitatott igényt, hiszen a hitelezői igényt elutasító jogerős végzés még nem volt a birtokában. Az 1.Fpkh.42/2018/10. szám alatti végzés nem teremt jogalapot a hitelező részére arra, hogy a jogerősen elutasított hitelezői igényét ismételten előterjessze és a bíróság azt, mint vitatott hitelezői igényt érdemben elbírálja.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó rPp. 275. § (2) bekezdése szerint.

[21] A Kúria álláspontja szerint nem sértette meg a jogerős végzés az rPp. 227. § (1)-(2) bekezdését.

[22] Helytállóan fejtette ki az ítéletábra a vitatott igény előterjesztésének elmaradása miatti kifogás és a vitatott igény tárgyában hozott határozat közötti különbséget. A hitelező által hivatkozott 1.Fpkh.42/2018/10. és 1.Fpkh.38/2018/16. számú végzésekben a bíróság a hitelező kifogása kapcsán arról határozott, hogy a jogerősen még el nem döntött hitelezői igényt vitatott igényként kell nyilvántartásba venni. Ez azonban nem érinti a vitatott igény elbírálása tárgyában hozott határozat jogerejét. Nem vitásan az 1.Fpkh.38/2018/16. számú határozat meghozatalakor – mint utóbb kiderült – az 1.Fpkh.32/2018/7. szám alatti határozat már jogerős volt, az 1.Fpkh.38/2018/16. számú végzés – a vitatott igényként történő

nyilvántartásba vételről – azonban nem változtatta meg a hitelezői igény tárgyában hozott határozatot.

[23] A vitatott igényként való nyilvántartásba vétel ugyanis csak azt jelenti, hogy a felszámolónak e követelés tekintetében beállnak a Cstv. 46. § (4) bekezdése szerinti kötelezettségei, azaz a követelést a bíróság elé kell terjesztenie az iratokkal együtt a véleményének kifejtése mellett. Ez a rendelkezés azonban a hitelező anyagi jogi igényére nincs kihatással, nem ad az anyagi jogi igény elbírálására vonatkozóan újabb lehetőséget a hitelező számára. Helytállóan hivatkozott arra az ítélőtábla, hogy a vitatott igény tárgyában hozott érdemi határozat res iudicata helyzetet eredményez [rPp. 229. § (1) bekezdés].

[24] Nem minősíthető a vitatott hitelezői igényt érdemben elutasító végzés egyoldalú kérelmet elutasító végzésnek, ezért az rPp. 227. § (2) bekezdése alkalmazásának nincs helye. A vitatott hitelezői igény tárgyában hozott döntés érdemben bírálja el a hitelező és az adós közötti jogviszonyt, a hitelező követelésének fennállását, jogalapját, összegét.

[25] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős végzést az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[26] A hitelező felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az adós felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a jogi képviselével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[27] A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát.

Budapest, 2021. március 16.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró